

El misteri de les joies de l'11-S

Una dona denuncia que va perdre o li van robar una bossa repleta de joies que duia durant la manifestació de la Diada a Salt
Fa una crida desesperada per si algú les va trobar i dóna una recompensa a qui les torni

Agents dels Mossos d'Esquadra durant la darrera Diada als carrers de Salt Foto: MANEL LLADÓ.

La darrera Diada va sortir molt cara a una ciutadana francesa a qui, misteriosament, se li van esfumar un munt de joies. Yvette Buscató no sap com va passar, però va perdre part de l'herència familiar. Els fets van tenir lloc l'11 de setembre. El matrimoni, que viu a la Catalunya del Nord, es va desplaçar a Salt per participar en la manifestació per la independència. La parella ja ho fa sovint, això, de viatjar fins a les contrades gironines per passar-hi el cap de setmana, o algun festiu. Aquest cop els atreïa la jornada reivindicativa organitzada al llarg del passeig Països Catalans de Salt. Entre els centenars de milers de persones, s'hi va afegir el matrimoni. Els manifestants duïen senyeres, banderes estelades, samarretes i pancartes reivindicatives sobre el nou estat català. El que duia la parella tenia molt més valor, almenys monetari. En una

bossa, la dona carregava anells d'or, collars i arracades, així com joies de la marca Pandora. Algunes d'aquestes eren de l'àvia; d'altres amb gravats del seu fill, i algun braçalet, del seu pare, que l'hi va donar abans de morir.

La dona explica com totes aquestes joies li van desaparèixer, no sap com. No té clar si les va perdre o algú les hi va robar. En tot cas, ara ja no les té. “Jo vaig sovint a la Catalunya del sud, i aquell dia em trobava amb el meu marit a Salt, i no sé pas com vaig perdre una bossa amb joies”, assegura la Yvette a aquest diari. La dona explica que, si bé tenen valor econòmic, s'apreciava molt les joies perquè eren de la seva família: “Més enllà del valor financer, aquestes joies tenen un valor afectiu incalculable.” I és que són joies de fa molts anys. “Pel meu divuitè aniversari, el meu pare em va comprar una polsera d'or, i abans de morir també va comprar un anell gravat en memòria del seu pare”, sosté la dona.

“Va ser una temeritat” Yvette Buscató reconeix que va ser una temeritat, una “ridícula”, haver dut aquelles joies, i més encara en un dia en què hi havia molta massificació de gent i objectiu fàcil per als lladres. La dona se'n penedeix, però ara no li queda més remei que fer ressò de la seva història per si apareix un bon samarità o una bona samaritana que hagués trobat les joies –en el cas que les hagués perdut–.

Tant si va ser un descuit com si un pispà les hi va sostreure, la dona ja ha anat a les comissaries de Salt, Girona i Figueres. El matrimoni ha fet la corresponent denúncia, però difícilment la policia sabrà que són les seves si el matrimoni no aporta cap imatge. “La policia em demana fotografies de les joies, però no en tenim cap”, lamenta la Yvette.

“Sé que la gent pot pensar que és ridícul tenir aquestes preocupacions, que hi ha mals majors, però sé que si no faig aquest pas de fer-ho públic certament ho lamentaré tota la vida”, conclou.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 30-10-2016 Pàgina 30

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/1017368-el-misteri-de-les-joies-de-l11-s.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui